

nier for omsorgsarbejdet. Da det ikke kræver særlig lovhjælp til udsende vejledende materiale, foreslås denne bestemmelse ophævet.

Efter de gældende regler i § 76, stk. 2, kan amtskommunen yde vejledning og foretage undersøgelser i forbindelse med drift af daghjem og dagcentre. Disse muligheder anvendes kun i meget begrænset omfang – hvis det overhovedet forekommer. Bestemmelsen er derfor ikke foreslået videreført.

Det foreslås endvidere, at bredden i hjemmehjælpsopgaverne præciseres med henblik på at tydeliggøre vigtigheden af, at udgangspunktet for indsatsen bør være forebyggelse og vedligeholdelse af færdigheder, og at hjemmehjælpen bør ses i sammenhæng med kommunens øvrige tilbud til de ældre mv.

Forslaget til affattelse af § 51 indeholder en samlet beskrivelse af, hvad hjemmehjælp kan omfatte, uanset om hjælpen ydes til afhjælpning af midlertidige eller varige behov. Det fremhæves desuden, at hjemmehjælpsydelserne alene skal tildeles til de opgaver, som modtageren ikke selv kan klare, og at hjælpen løbende skal afpasses behovet.

Da hjemmehjælp løbende skal afpasses efter behovet, er det ikke skønnet hensigtsmæssigt i loven at fastsætte faste tidsgrænser for, hvornår behovet for hjælpen skal revideres. Det gælder uanset om behovet for hjælpen er midlertidigt eller permanent. Derfor er det foreslået at ophæve reglen om, at det ved tildeling af midlertidig hjemmehjælp senest 3 uger efter, at hjælpen er ydet, skal vurderes, om hjælpen skal fortsætte eller evt. erstattes af andre tilbud. I forbindelse med tildeling af hjemmehjælp bør der imidlertid træffes bestemmelse om, hvornår hjælpen skal vurderes set i relation til (for)målet med hjælpen.

Efter de gældende regler ydes midlertidig hjemmehjælp til varetagelse af normale, huslige arbejdsopgaver i hjemmet, når der er behov herfor på grund af sygdom, fødsel eller rekonvalescens. Varig hjemmehjælp ydes som bistand til husligt arbejde og personlige fornødenheder, som en person på grund af vedvarende lidelse eller svækkelse ikke kan udføre på egen hånd. Denne forskel i kriterierne for at yde midlertidig og varig hjemmehjælp skønnes at være u hensigtsmæssig, og navnlig er beskrivelserne af midlertidig hjemmehjælp ikke dækkende i forhold til praksis. Det foreslås derfor, at kriterierne for at yde varig og midlertidig hjemmehjælp harmoniseres. Reglerne om, at modtageren betaler for hjemmehjælp, der ydes midlertidigt, og at der ved varig hjemmehjælp ikke betales for personaleudgifter, foreslås bevaret. Der henvises herom til forslaget til affattelse af § 53 samt bemærkningerne hertil.

En række klager over hjemmehjælpen skyldes, at det ved tildeling af hjælpen ikke tilstrækkeligt tydeligt er klargjort for modtageren, hvad formålet med hjælpen er, hvilke opgaver der vil blive ydet hjælp til, hvornår hjælpen vil blive revurderet m.v.

For i højere grad at synliggøre for modtageren, på hvilket grundlag kommunalbestyrelsen har truffet sin afgørelse om hjemmehjælp, foreslås det derfor, at kommunalbestyrelsen forpligtes til at meddele ansøgeren afgørelsen skriftligt. Kommunalbestyrelsen forpligtes til i forbindelse med visitering til hjemmehjælp at anvende et skema, der som minimum indeholder oplysninger om, hvilke opgaver hjælpen omfatter, formålet med hjælpen, og for hvilken periode hjælpen ydes. Ansøgeren/hjemmehjælpsmodtageren skal desuden medinddrages i beslutningsprocessen, således at de oplysninger, der danner grundlag for afgørelsen, udarbejdes i samarbejde med den pågældende. Dette følger allerede i et vist omfang af partshøringsreglerne i forvaltningslovens § 19. Med henblik på at tydeliggøre beslutningsgrundlaget forudsættes det, at skemaet, der skal videregives til ansøgeren, suppleres med den skriftlige afgørelse, herunder oplysning om muligheden for at indbringe afgørelsen for klagerådet. Kommunalbestyrelsen skal tilstræbe, at også ansøgeren/modtageren underskriver skemaet. Manglende underskrift må imidlertid ikke medføre, at den fornødne hjælp ikke tilbydes hurtigst muligt.

Skriftlige afgørelser udarbejdet efter de foreslåede retningslinier vil også være hensigtsmæssigt i forbindelse med en eventuel senere vurdering i klagerådet. Der henvises til bemærkningerne til forslaget til affattelse af § 56 b.

Efter almindelige forvaltningsretlige regler er det ikke noget til hinder for, at afgørelser i nogle situationer meddeles ansøgeren mundtligt. Ansøgeren kan dog efter forvaltningsloven altid forlange at få en skriftlig begrundelse for afgørelsen.

I det omfang, det har været en kommunes praksis at meddele afgørelser på hjemmehjælpsområdet mundtligt, vil forslaget om en obligatorisk skriftlig afgørelse således indebære skærpede krav til kommunens forvaltningsudøvelse. Efter forvaltningsloven skal en skriftlig afgørelse indeholde en begrundelse for afgørelsen, medmindre afgørelsen fuldt ud giver ansøgeren medhold. Det kan ofte være vanskeligt at afgøre, om ansøgerens forventninger til hjemmehjælp fuldt ud er opfyldt, og der kan derfor opstå tvivl om kommunens pligt til at begrunde afgørelsen. De foreslåede regler om, at afgørelser på hjemmehjælpsområdet udover at være skriftlige skal ledsages af et skema, der indeholder de oplysninger, der danner grundlag for afgørelsen, sikrer, at alle ansø-